

Συνέντευξη στον **Γιώργο Παυλόπουλο**

«Η συνθηκολόγηση της ηγεσίας του ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι “μόνο” στα οικονομικά, αλλά σε όλη τη γραμμή του μετώπου. Η υιοθέτηση ρατσιστικών πολιτικών απέναντι στους πρόσφυγες, η κλιμάκωση της εθνικιστικής ρητορείας με τις πατριδοκάπηλες φιέστες Καμμένου, τα φιλοπόλεμα διπλωματικά τρίγωνα φτάνουν μέχρι και στο “ξέπλυμα” της Χρυσής Αυγής», λέει στο ΠΡΙΝ ο δικηγόρος πολιτικής αγωγής στη δίκη της εγκληματικής οργάνωσης και στέλεχος του ΣΕΚ και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Πώς εξελίσσεται η δίκη των μελών της εγκληματικής οργάνωσης της Χρυσής Αυγής μετά από ενάμιση χρόνο; Συνεχίζεται η κωλυσιεργία και αν ναι, με ποιο σκοπό;

Η εξέταση μαρτύρων για τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα και τη δολοφονική επίθεση στους Αιγύπτιους αλιεργάτες ολοκληρώθηκε, ενώ βρισκόμαστε στο μέσο της εξέτασης των μαρτύρων για την απόπειρα ανθρωποκτονίας των κομμουνιστών συνδικαλιστών στο Πέραμα. Οι καταθέσεις των μαρτύρων είναι συντριπτικές: δράστης όλων των δολοφονικών επιθέσεων ήταν η ίδια η Χρυσή Αυγή, μέσω πολυπρόσωπων ομάδων («ταγμάτων εφόδου»), εκπαιδευμένων, οπλισμένων και έτοιμων να τελέσουν εγκληματικές πράξεις κατ’ εντολή της ηγεσίας της ναζιστικής οργάνωσης. Γι’ αυτό εξάλλου η Χρυσή Αυγή επιχειρεί την αποσιώπηση και τη με κάθε τρόπο καθυστέρηση της δίκης. Όμως, κάθε δικάσιμος και κάθε κατάθεση είναι ένα ακόμα καρφί στην καρδιά της μασκαρεμένης σε κόμμα εγκληματικής συμμορίας.

Το χαράκωμα που έσκαψε ο Παύλος Φύσσας το βράδυ της δολοφονίας του θα μείνει ισχυρό μόνο αν το περιφρουρήσουμε

Είναι αλήθεια ότι τόσο οι κατηγορούμενοι όσο και τα τάγματα εφόδου της

οργάνωσης κλιμακώνουν τις προκλήσεις τους και γίνονται πιο επιθετικοί -εντός και εκτός της αίθουσας του δικαστηρίου;

Η ναζιστική οργάνωση δεν έχει καταφέρει να εγκαθιδρύσει κλίμα τρόμου μέσα στη δικαστική αίθουσα. Αυτό οφείλεται στην κινητοποίηση των αντιφασιστών που δίνουν το «παρών» στο ακροατήριο, μια μάχη που είναι διαρκώς ανοιχτή. Έξω από τη δικαστική αίθουσα, η Χρυσή Αυγή έχει αναγκαστεί μετά τον Σεπτέμβρη του 2013 να αποσύρει τα τάγματα εφόδου από τους δρόμους, με συνέπεια μια μεγάλη μείωση στα περιστατικά ρατσιστικής βίας. Όμως η προσφυγική κρίση και τα σήματα επανανομιμοποίησής της από το πολιτικό σύστημα προσφέρουν νέες ευκαιρίες. Στα νησιά, η Χρυσή Αυγή επιχειρεί να επαναφέρει το μοντέλο των «αγανακτισμένων κατοίκων» του Αγίου Παντελεήμονα, αξιοποιώντας τον εγκλωβισμό χιλιάδων προσφύγων εξαιτίας της επαίσχυντης συμφωνίας ΕΕ-Τουρκίας. Η κυρίαρχη πολιτική είναι που αναζωογονεί τα τάγματα εφόδου.

**Κάθε δικάσιμος και κάθε κατάθεση, είναι ένα ακόμα καρφί στην καρδιά της
μασκαρεμένης σε κόμμα εγκληματικής συμμορίας**

Σε αυτό το πλαίσιο, θεωρείς ότι οι πρόσφατες ενέργειες κυβερνητικών στελεχών - παρουσία μαζί με τους Χρυσουγίτες στο Καστελόριζο και τη Ρω, δηλώσεις Παρασκευόπουλου κ.λπ. - δυσκολεύουν το έργο της πολιτικής αγωγής;

Τα μηνύματα επανανομιμοποίησης της Χρυσής Αυγής που εκπέμπει η κυβέρνηση το τελευταίο διάστημα προφανώς έχουν αρνητική επίδραση στην επιδίωξη των θυμάτων για καταδίκη των νεοναζί δολοφόνων. Θα ήμασταν αφελείς αν πιστεύαμε ότι η δικαστική εξουσία υπάρχει «ανεξάρτητα» από το πολιτικό σύστημα και το υπόλοιπο πλέγμα εξουσιών. Όμως ας είμαστε και ειλικρινείς: ποτέ δεν περιμέναμε πολλά από το πολιτικό σύστημα και την οποιαδήποτε κυβέρνηση στη μάχη ενάντια στον φασισμό. Την πρώτη μέρα της δίκης, στις 20 Απρίλη του 2015, φτάσαμε στην δικαστική αίθουσα στον Κορυδαλλό με πορεία και απεργία. Αυτή τη μάχη θα την κερδίσουμε χωρίς αυτούς - και αν έτσι θέλουν, και εναντίον τους.

Άραγε, οι ενέργειες αυτές αποτελούν «ατυχείς επιλογές» και «εξαίρεση» ή εντάσσονται σε κάποιο συγκεκριμένο πολιτικό σχεδιασμό από την πλευρά του κυβερνητικού επιτελείου; Και ποιος είναι αυτός;

Ο ΣΥΡΙΖΑ έχει αναγάγει την διάσπαση της «δεξιάς πολυκατοικίας» σε στρατηγική εξουσίας:

συγκυβέρνηση με τον Καμμένο, συγκατοίκηση με τον Παυλόπουλο, συνεργασία με τους καραμανλικούς και τώρα ανοχή στη Χρυσή Αυγή. Το ίδιο παιχνίδι έπαιξε ο Μιτερράν με το Εθνικό Μέτωπο του Λεπέν τη δεκαετία του '80, με τα γνωστά αποτελέσματα. Αποδεικνύεται σήμερα ότι η συνθηκολόγηση της ηγεσίας του ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι «μόνο» στα οικονομικά, αλλά σε όλη τη γραμμή του μετώπου. Η υιοθέτηση ρατσιστικών πολιτικών απέναντι στους πρόσφυγες, η κλιμάκωση της εθνικιστικής ρητορείας με τις πατριδοκάπηλες φιέστες Καμμένου, τα φιλοπόλεμα διπλωματικά τρίγωνα φτάνουν μέχρι και στο «ξέπλυμα» της Χρυσής Αυγής. Μιλάμε για μια ολοκληρωτική στρατηγική χρεωκοπία του αριστερού ρεφορμισμού του ΣΥΡΙΖΑ.

Η κυρίαρχη πολιτική είναι που αναζωογονεί τα τάγματα εφόδου

Τελικά, ό, τι και αν κάνουν οι κυβερνητικοί παράγοντες, όσο κι αν η ΝΔ συνεχίζει να «κλείνει το μάτι» προς την Ακροδεξιά, μπορεί να «ξεπλυθεί» η Χρυσή Αυγή και να μεταλλαχθεί σε ένα «συστημικό κόμμα»;

Η Χρυσή Αυγή είναι ένα συστημικό κόμμα. Τα ραντεβού με τους εργολάβους της Ζώνης και τα πληρωμένα συμβόλαια θανάτου συνδικαλιστών, οι συναντήσεις με τους εφοπλιστές, οι πλάτες της αστυνομίας - όλα πλέον αποδεδειγμένα και στο δικαστήριο - δεν αφήνουν καμιά αμφιβολία γι' αυτό. Το ερώτημα είναι αν μια τέτοια ναζιστική εγκληματική οργάνωση μπορεί να «ξεπλυθεί». Ας είμαστε καθαροί: η ελληνική κυρίαρχη τάξη είναι ικανή για όλα. Μόνη εγγύηση αποτελεί το αντιφασιστικό κίνημα και η κινητοποίηση της πλατιάς δημοκρατικής πλειοψηφίας. Κρίσιμος κόμβος αυτής της μάχης θα είναι το αποτέλεσμα της δίκης. Το χαράκωμα που έσκαψε ο Παύλος Φύσσας το βράδυ της δολοφονίας του θα μείνει ισχυρό μόνο αν το περιφρουρήσουμε.

Σε διάφορες χώρες της Ευρώπης, με κορυφαίο το παράδειγμα της Γαλλίας, η Ακροδεξιά τείνει να γίνει το κόμμα της εργατικής τάξης, «αλώνοντας» παραδοσιακά προπύργια της Αριστεράς και των κομμουνιστών - ή μήπως όχι;

Η άνοδος της ακροδεξιάς διεθνώς δεν αποτελεί πουθενά έκφραση των συμφερόντων των εργατικών τάξεων. Είναι δείγμα πολιτικής κρίσης των από πάνω, διάσπασης του πολιτικού προσωπικού της Δεξιάς και αναζήτησης άλλης, εθνοκεντρικής διεξόδου από την κρίση, εκφράζοντας και σχετικές αναζητήσεις κομματιών του κεφαλαίου, πουθενά -ακόμη - ηγεμονικών. Η προσέλκυση εργατικών και λαϊκών στρωμάτων σε μια τέτοια στρατηγική, με

όχημα το ρατσισμό και τον ψεύτικο αντισυστημισμό, είναι κομμάτι του σχεδίου της ακροδεξιάς. Όμως, η εργατική τάξη της Ευρώπης, και βέβαια και της Γαλλίας, έχει ιστορία, αριστερά κόμματα, συνδικαλιστικές οργανώσεις, ταξικό ένστικτο και πρόσφατες αγωνιστικές εμπειρίες. Μπορεί να τσακίσει τα ερείσματα που επιχειρεί να στήσει η ακροδεξιά σε εξατομικευμένα κομμάτια των από κάτω. Όχι όμως υπερασπίζοντας το status quo της ΕΕ και του ευρώ, των Μνημονίων και της Ευρώπης-Φρούριο, αλλά ως δύναμη ριζοσπαστικής, αντικαπιταλιστικής ανατροπής.

Ο αντιφασισμός «κρίκος» ανασυγκρότησης του κινήματος

Η δίκη της Χρυσής Αυγής υπόθεση όλου του λαϊκού κινήματος

Η ANΤΑΡΣΥΑ έχει εξαρχής ανοίξει με συνέπεια το μέτωπο εναντίον της Χρυσής Αυγής και των «συγγενών» οργανώσεων. Θεωρείς ότι η πολιτική της γραμμή και δράση είναι επαρκής;

Οι αγωνιστές και οι αγωνίστριες της ANΤΑΡΣΥΑ σήμαναν το καμπανάκι κινδύνου για την άνοδο της Χρυσής Αυγής τον καιρό που η φασιστική απειλή ήταν αντικείμενο υποτίμησης. Η συγκρότηση της ΚΕΕΡΦΑ, ήδη από το 2009, άνοιξε δρόμους. Από το 2012, η ANΤΑΡΣΥΑ μπήκε πιο ενεργητικά σ' αυτή τη μάχη. Δεν ήμασταν μόνοι μας στο αντιφασιστικό κίνημα, καταφέραμε ωστόσο να προσφέρουμε μια ραχοκοκκαλιά που ήταν κρίσιμη, κάτι που φαίνεται ιδιαίτερα σήμερα μετά τα συντρίμια του ΣΥΡΙΖΑ. Διαφοροποιηθήκαμε τόσο από λογικές «συνταγματικού τόξου» όσο και από λογικές στρατιωτικοποίησης μιας αντιφασιστικής μειοψηφίας. Έχουμε όμως καθήκον να συστηματοποιήσουμε τα διδάγματα αυτής της πείρας και να πετύχουμε καλύτερο συντονισμό των δυνάμεών μας.

Αντιφασισμός ή αντικαπιταλισμός; Δύο μέτωπα χωριστά, δύο σε ένα ή ψευτοδίλημμα;

«Ο φασισμός δεν έρχεται απ' το μέλλον». Η ιστορική εμπειρία είναι ακόμα νωπή. Στην εξουσία, όταν αυτή του παραχωρείται, ο φασισμός δεν είναι παρά μια στυγνή δικτατορία του μεγάλου κεφαλαίου. Όμως ο τρόπος ανόδου του φασισμού στην εξουσία τον διαφοροποιεί, όχι μόνο από την αστική δημοκρατία, αλλά ακόμα και από μια στρατιωτική δικτατορία. Ο φασισμός είναι μια ιδιαίτερη μορφή αστικής κυριαρχίας. Η ιδιαιτερότητά του έγκειται στην οικοδόμηση ενός αντιδραστικού μαζικού κινήματος -με ταξικό κορμό κατεστραμμένα

μικροαστικά στρώματα και με δήθεν αντισυστημική ρητορική- που επιδιώκει να τσακίσει στο δρόμο τις οργανώσεις της εργατικής τάξης, πολιτικές και συνδικαλιστικές. Η ιδιαιτερότητα αυτού του κινδύνου επιτάσσει αυτοτελή αντιμετώπιση από τις δυνάμεις του εργατικού κινήματος, ιδίως από την αντικαπιταλιστική του πτέρυγα. Μέσα στην κοινή δράση ενάντια στη φασιστική απειλή, χωρίς στενότητα και τελεσιγραφισμούς, η αντικαπιταλιστική πτέρυγα μπορεί να ηγεμονεύσει σε μαζικά ακροατήρια.

Υπάρχουν περιθώρια ευρύτερων συσπειρώσεων, σε αντιφασιστική κατεύθυνση; Μπορεί το μέτωπο αυτό να είναι μια από τις «μηχανές» που θα θέσουν σε κίνηση μια κοινωνία που, εσχάτως, δείχνει σε μεγάλο βαθμό να κοιμάται, βυθισμένη στην απογοήτευση;

Η ίδια η δίκη προσφέρει μια μοναδική ευκαιρία αντιφασιστικής συσπείρωσης. «Βαδίζουμε χώρια, χτυπάμε μαζί», ήταν το παλιό σύνθημα της Διεθνούς. Γιατί όχι κοινές εκδηλώσεις και δράσεις στις γειτονιές και τους εργατικούς χώρους, με σκοπό να κάνουμε τη δίκη της Χρυσής Αυγής υπόθεση ολόκληρου του λαϊκού κινήματος; Η επόμενη διεθνής αντιφασιστική κινητοποίηση στις 18 Μάρτη προσφέρει και κινηματικό ορόσημο σε μια τέτοια κατεύθυνση. Σήμερα, μετά την εμπειρία του ΣΥΡΙΖΑ, ο κόσμος που μαζικά τον ψήφισε ξαναδίνει τα πρώτα κόκκινα βλαστάρια της αντίστασης, στις απεργιακές συγκεντρώσεις, στις μάχες από τα νοσοκομεία και τα λιμάνια μέχρι τους πλειστηριασμούς, στο κίνημα αλληλεγγύης στους πρόσφυγες και τις αντιφασιστικές συγκεντρώσεις. Ο αντιφασισμός μπορεί να γίνει ένας κρίσιμος κινητήρας στην επανεκκίνηση του δικού μας στρατοπέδου.

Πηγή: [PRIN](#)